

سُورَةُ نُوحٍ ﴿٧١﴾ NÛH SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nûh sûresi, Nûh Aleyhisselâm'ın kıssasını müstemildir.

Nûh Aleyhisselâm, 40 yaşında peygamber oldu. 950 sene kavminin içinde kaldı, vâiz nasihat etti. Tufandan sonra da 200 veya 250 sene yaşadı yâni 1200 sene kadar yaşamıştır. Hiçbir peygamber, insan bu kadar yaşamamıştır. İlk evvel şirki, Lisan-ı İlâhi ile men edendir. O'ndan evvel başka bir mâbûda ibadet edilmiyordu. Nûh Aleyhisselâm'ın ismi Abdülgaffar'dır. Babası Müteveşşih, dedesi Lemek olup İdris Aleyhisselâm'ın oğludur. İdris Aleyhisselâm da Âdem Aleyhisselâm'ın oğludur.

Bu sûre-i celile Mekke'de nâzil olmuş, 28 âyet, 224 kelime, 939 harften ibarettir.

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ 1-

Ene; Ben. **İnnâ;** Bizler. Âllâh-û Teâlâ'nın azametine göre, **innâ** ile buyurmuştur.

إِنَّا Biz Azimüşşân أَرْسَلْنَا gönderdik نُوحًا Nûh Aleyhisselâm'ı, إِلَىٰ قَوْمِهِ kavmine. Nûh Aleyhisselâm ikinci Ebûl Beşer'dir. Nasıl ki

Âdem Aleyhisselâm bütün insanların babasıdır, oraya yetişiyor. Tua fandan evvelki mahvoldular. Tufandan sonra da herkes Nûh Aleyhisselâm'a yetişiyor. **أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ** İnzar, nasihat, tehdit, kavmini korkut bir azâb-ı elimden. **مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** Daha azâb-ı elim gelmeden evvel, onları azap ile korkut ki Âllâh-û Teâlâ'nın emrine itâat etsinler.

قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ 2-

Nûh Aleyhisselâm, kavmine nasihat etmeye başladı. Dedi; "Ey benim kavmim. Ben, Âllâh'tan gönderilmiş bir peygamberim. **نَذِيرٌ مُّبِينٌ** İnzar edici, korkutucu. Mübin; beyyin, zâhir, açık olarak Âllâh-û Teâlâ'nın kahr-ı gazabını, size bildiren peygamber olarak geldim.

أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا 3-

Âllâh'a kulluk ediniz, ibadete müstehak ancak O'dur. **وَاتَّقُوهُ** Âllâh'tan korkunuz, gayrıyı ona şerik etmekten sakının. **وَأَطِيعُوا** Ey kavmim bana da itâat ediniz. Çünkü ben, kendimden söylemiyorum. Söylediğim Âllâh'tandır."

Âyet-i kerimede üç şeyi emrediyor. Evvelâ ibadeti, Âllâh'a tahsis edin. İkincisi, Âllâh'tan korkmak. Üçüncüsü de bana itâat etmek. Çünkü bana itâat etmek, Âllâh'a itâat etmektir. Kavmine diyor; "Eğer siz bunu yaparsanız.

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّىٰ إِنْ أَجَلَ اللَّهُ إِذَا جَاءَ 4-
لَا يُؤَخِّرْكُمْ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَيُؤَخِّرْكُمْ. Mağfiret eder sizin hatalarınızı. **يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ**

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ط Ve sizi (sıhhat ve rızık genişliği ile) müsemmâ bir ecele kadar tehir eylesin, (hayatta bıraksın.) Muhakkak ki Âllâh-û Teâlâ'nın, takdir ettiği vakit eriştiği zaman eceliniz tehir olunmaz. Eğer bilseydiniz (imân ederdiniz.) إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لو كُنْتُمْ Teâlâ'nın tayin ettiği ecel geldiği zaman tehir edilmez. تَعْلَمُونَ Keşke bilseydiniz."

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا 5

إِنِّي دَعَوْتُ Sonra Nûh Aleyhisselâm dedi ki; "Yâ Rabbi! Ben gece Ey beni terbiye eden, yetiştiren Rabbim! Ben gece gündüz kavmimi davet ettim, senin imân ve itâatına.

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا 6

Fakat benim davetim, onları ancak (imân ve itâattan) kaçmalarını artırdı."

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا 7
ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا

Ben كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ وَإِنِّي ne zamanki bunları imâna davet ettim. لِتَغْفِرَ لَهُمْ Tâ ki onların kusurlarını affedersin diye, davet ettim. جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ Parmaklarını kulaklarına tıkadılar, (beni görmemek için) ikrah ederlerdi. Sonra onunla da kalmıyor. وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ Yüzünü görmemek için de elbiselerine büründüler. وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا Küfürde ısrar ettiler, ayak dirediler, kibirlendikçe kibirlendiler. Fakat onların parmaklarını kulaklarına

tıkamaları, beni görmemek için yüzlerini örtmeleri beni ümitsizliğe sevketmedi, yine onları imâna davet ettim.

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا 8-

Sonra ben, kendilerine yüksek sedâ ile haykırarak dâvette bulundum.

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا 9-

Ondan sonra ilân ettim orta bir sedâ ile. Hem açıktan açığa hem de gizli gizli konuştum.

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا 10-

Ben, onlara söyledim. "Rabbinizden mağfiret talep ediniz, şirkten vazgeçiniz, Âllâh sizi affeder. إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا. Çünkü Âllâh-û Teâlâ, mübalağa ile mağfiret edicidir.

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا 11-

(Mağfiret dileyin ki) üzerinize gökten bol bol yağmur indirsin.

وَيُمِدِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا 12-

Âllâh-û Teâlâ, mallarınızı ve oğullarınızı da çoğaltsın. (Eğer istiğfar eder, şirkten vazgeçerseniz.) وَيَجْعَلْ وَيَجْعَلْ Size (meyveli) bostanlar, bahçeler ihsan etsin. لَكُمْ جَنَّاتٍ لَكُمْ أَنْهَارًا Sizin için ırmaklar akıtsın."

Tefsirde diyor ki Evliyâullah'tan birisine gelenlerden bir kişi demiş ki; "Efendim memleketimizde çok kuraklık var, yağmurlar yağmıyor ne yapalım?" Ona da "İstiğfar edin" demiş. O zat buyur-

muş ki; "Bir kişi istiğfara devam ederse, Âllâh-û Teâlâ sıkıntılarını def eder."

Diğer birisi sormuş; "Topraklarımızda bereket kalmadı ne yapalım? Demiş ki; "Cenâb-ı Hak'ka istiğfar edin."

Başka birisi yine o zata sormuş; "Evlâtlarımız doğmuyor ne yapalım?" Ona da cevap olarak; "İstiğfar edin" demiş.

Yine başka birisi gelmiş soruyor; "Efendim pahalılık arttı, fakr-u zarûret var." Ona da "İstiğfar edin" demiş.

Bu defa da orada hazır olanlardan birisi demiş; "Efendim, ayrı ayrı dört kişi geldi. Herbiri ayrı ayrı bir şeyler için çâre aradı. Hep sine de aynı cevâbı verdiniz.

O da evet diyor: İşte Kur'an-ı Azimüşşân'da Âllâh ne diyor? "İstiğfar ediniz. Ben hem yağmur hem evlât hem mal hem de bağ-bağçeler veririm" diyor, cevâbını vermiş.

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا-13

Âllâh-û Teâlâ'nın azametine itikat (ve O'nun ihsanını ricâ) etmiyor, azabından korkmuyorsunuz?

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا-14

Hâlbuki sizi türlü merhalelerden geçirerek, O yaratmıştır.

İnsanoğlunun değişik merhalelerden geçirerek yaratıldığına, bunda büyük ibretler bulunduğuna işaret edilmektedir: Önce unsurlar, sonra insanlara besin olacak terkipler, (dört ana madde.) Sonra nutfeler, sonra kan pıhtıları, sonra birer çiğnem etler, sonra kemikler, sonra tam bünyeye sahip insanlar.

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا-15

Görmediniz mi Âllâh-û Teâlâ, yedi göğü birbiriyle ahenktar olarak nasıl yaratmış?

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا-16

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا Onların içinde Ay'ı, bir nur, ışık kılmış. وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا Güneş'i de bir çerağ, ziyâ vermek için halketmiştir. Bunları düşünün de Âllâh'tan başka kim yapabilir? Öyle ise ibadete müstehak ancak odur.

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا-17

Ve Âllâh, sizi yerden bir ot (bitirir) gibi bitirmiştir.

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا-18

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا Sonra da ölüm geldiğinde sizi, o toprağa döndürerek, iade eder. وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا Bu sefer o zerreleri toplar, (kıyâmet günü için) sizi tekrar ondan çıkaracaktır.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا-19

Âllâh-û Teâlâ, sizin için yeryüzünü düz bast olarak halketti ki gezersiniz, eker biçersiniz, bina tesisler yaparsınız. Yer halim halkolmuş, kabûl ediyor sizin menfaatiniz için.

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا-20

Gezip dolaşırsınız o toprağın üzerinde, yeryüzünü sizin için sergi yapmıştır.

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا-21

(Öğütlerinin fayda vermemesi üzerine) قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي (Nûh Aleyhisselâm dedi ki; "Yâ Rabbi kavmim (Tevhid emrimde) bana isyân ettiler. وَاتَّبَعُوا Tâbi olmuşlar zenginlere, ahmaklara. مَنْ لَمْ يَرِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا O kimseler ki malı ve çocuğu kendi ziyânını arttırmaktan başka işe yaramayan kimseye uydular. (Nûh Aleyhisselâm, kavminin malı, şânı ve evlâdı ile gururlanan kişilerin süfli yollarına uymalarından şikâyet ediyordu.)

22- وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا

O başkanları, mal ve evlât sahipleri. Büyük hileler, büyük devsiseler kurdular.

23- وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

Sakin ilâhlarınıza ibadeti bırakmayın. Bilhassa "Vedden, Sü'vâ'dan, Yegus'tan, Ye'ûk'tan ve Nesr'den" asla vazgeçmeyiniz. Bu beş tane putu bırakmayın" dediler.

24- وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَالًّا

(Böylece) onlar, çok insanları azdırdı, sapıttılar. وَيَقُولُ يَا رَبِّ لَوْلَا فَضْلُكَ كُنْتُ مِنَ الْخَاسِرِينَ Diyor ki Nûh Aleyhisselâm, "Yâ Rabbim, sen de bu zalimlerin helâklarından başka bir şey arttırma."

Nûh Aleyhisselâm, imân edenlerden başkasının artık kesinlikle yola gelmeyecekleri, kendisine vahyedildikten sonra böyle dilemiştir. Bundan sonra Emr-i İlâhi zuhur etti. Gemiye yaptı, dalâlete girenler tufanda gark oldular.

25- مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا Nûh Aleyhisselâm'a karşı olan hatalarından dolayı, tufan ile suda gark oldular. Sudan cehenneme gittiler.

Mevlânâ Celâleddin-i Rumi Kaddesâllâhü Sırrahülaziz buyuyor; "Cenâb-ı Hak, İbrahim Aleyhisselâm'a ateşi gülistan yapıyor. Bazılarına da suyun içinde cehennem ateşine götürüyor."

فَادْخُلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا Ardından da ateşe sokuldular ve kendilerine Âllâh-û Teâlâ'dan gayri bir yardımcı da bulamadılar.

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا 26

Nûh Aleyhisselâm demişti ki; "Yâ Rabbi, kâfirlerden yeryüzünü de gezip dolaşan bir kimse bırakma.

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا 27

يُضِلُّوا عِبَادَكَ. Yâ Rabbi, sen onları bırakırsan. Şâyet temiz insanlarını da idlâl ederler. كَفَّارًا. İNNK İN TDRHM bİrAkırsAn kullArını sApTırır. Yalnız ahlâksız, nankör (insanlar) doğururlar (ve yetiştirirler.)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ 28
وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ Yâ Rabbi, evvelâ kendi mağfiretimi istiyorum. Anne babama da istiyorum. İmân etmiş olarak evime (mescidime veya gemime) girenleri ve (kıyâmete değin gelecek) erkek ve kadın Mü'minleri mağfiret buyur. وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا Zalimlerin helâklarından başka bir şeyini de artırma!"